

Bradul

BIBLIOTECA CENTRALĂ
"ASOCIATUNII"
SIBIU

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMAȚII — DIN VALEA CRIȘULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRAD

ABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituții și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Bradul în plină dezvoltare

Lucrările de îndiguirea Crișului și afluențelor săi pe teritoriul orașului nostru; lucrările de construcție a spitalului Casei Cercuiale, a Cazarmei Batalionului 11 V. M., construcția birourilor Soc. „Mica”, lucrările de construcție în acest an a vreo 30 de case particulare; Afluența a sute de muncitori pe cari aceste lucrări i-a atras pe piața Bradului; Podul de metal peste Crișul Alb a cărui construcție este însă în stare de proiect; plinul de pavare în piatră cubică a străzii „A. Iancu” toate îndreptătesc titlul acestui articol și mă îndrituiesc să prevăd în curs de 15 ani în locul târgului cu noroi păcătos ce-l caracteriza, un oraș.

Intradevăr digul Crișului, după cât se vede chiar din lucrările de până acum va fi nu numai de un real folos brădenilor ci și o lucrare ce va înfrumuseța mult orașul nostru.

Pe deasupra lui se vor plimba viitoarele generații brădene fără să mai poarte grija îndundațiilor, pe cari noi cel cari am trecut prin podurile caselor pantca dela Crăciunul anului 1925, nu le vom putea uita. Dacă aceasta se va înfăptui cum nădăjdum — sănătatea și avutul cetățenilor vor fi asigurate, iar primarul Ion Bocăiescu pentru hotărârea, munca, perseverența și încăpăținarea sa pentru binele acestui oraș va binemerita dela viitorii brădeni ce vor trebui să lege de numele său această măreață înfăptuire.

Cazarma ce cu concursul Primăriei și a Soc. „Mica”, Bat. 11 V. M. o ridică în fața gării va fi o clădire demnă de scopul ce-l va îndeplini și în aceiași vreme o garanție că nu

vom mai putea fi privați de dreptul de a avea armată la Brad.

Spitalul va aduce la Brad trei doctori și va adăposti și vindeca bolnavii regiunii noastre cari astăzi sunt condamnați la 2 ore de drum cu mașina până la Deva ceiace numai bine nu le face.

Pentruca opera de construcție a orașului nostru să fie bine îndreptată și condusă se cere edililor noștri în frunte cu primarul mai multă grijă și atenție în ce privește autorizațiile de clădire a particularilor. Nu se poate d-lor edili să autorizați clădiri ca formă și poziție în așa fel încât să sfideze orice simț de estetică și simetrie a trecătorilor ce ne vizitează din ce în ce mai mult. — Mai ales se cere această grijă în cartierele ce vor deveni plin centru în curs de câțiva ani.

Că nu aveți un plan edilitar, aceasta nu este o scuză, dimpotrivă. Un oraș care în acest an numai face o lucrare ce costă 6 mil. 800 mii, nu este permis să nu aibă un plan edilitar, tocmai cum nu-i este permis să nu aibă o hartă. — Cu mai multă grijă chiar și fără acestea s'ar putea remedia răul, punându-se autoritatea primăriei drept pavază a ceiace este bine și frumos atât pentru oraș cât și pentru proprietari și înfruntând simțul de rapacitate al proprietarilor cari profitând de toleranța autorităților au îngustat în câteva locuri străzile până la 2—3 metri.

Încetător în opera de ridicare a Bradului mi-am permis să arăt și aceste lacune dar numai din convingerea că atragerea atenției ce fac va fi un motiv de îndreptare a lucrurilor.

M. Franză

ACȚIUNEA

pentru ieftinirea traiului în Munții Apuseni

Declarațiile dlui prof. I. R. Petringenaru — Moșu inițiatorul mișcării.

Specula nemaipomenită ce se face cu articolele de prima necesitate în general și în special în ținuturile de dincoace de Mureș, a determinat pe fruntașii vieții publice din istoricul târgușor Zlatna, jud. Alba, să pornească o acțiune energică pentru înfrânarea speculei pe de o parte iar pe de altă parte a procura de lucru și prin aceasta pâine Moșilor din Munții Apuseni.

În acest scop, din inițiativa D-lui Prof. I. R. Petringenaru-Moșu, fost deputat, fiu al Zlatnei, se proiectează înființarea unei centrale cu titlul „APROVIZIONAREA MOȘILOR” cu sediul în Zlatna și cu filiale în toate comunele din Munții Apuseni.

Un grup financiar, reprezentat prin Dl Dr. Paraschiv Licărețu fost deputat și prefect, avocat în București va finanța această acțiune, cu un capital de cinci zeci milioane.

Pentru realizarea acestui scop Sâmbătă în 27 Iulie a. c. s'a ținut la Primăria Zlatna o întrunire a cetățenilor din plasa Zlatna, unde Dl Prof. Petringenaru-Moșu și-a dezvoltat

conferința sa despre „Criza generală, originea, cauzele și remedierea ei prin cooperare”.

Reprezentantul gazetei noastre apreciind importanța acestei acțiuni, a cerut lămuriri necesare inițiatorului, inimosul luptător cooperator Dl Prof. I. R. Petringenaru-Moșu, președintele Ligii generale a meseriașilor din Ardeal și Banat și profesor la cursul special dela Școala Superioară de Arte și Meserii din Timișoara

Conferențiarul a declarat:

Poporul românesc în general și Moșii noștri în special, în urma crizei generale, a ajuns că tot ce are de vânzare să nu aibe nici un preț și tot ce are de cumpărat să plătească cu zece prețuri.

Locuitorii din ținuturile Munților Apuseni sunt toți breslași, muncitori minieri, fiind nevoiți să-și procure cerealele și toate articolele de obște necesare din comerț.

De sute de ani o droaie de străini pripașiți pe aceste plaiuri au speculat și speculează și azi poporul românesc, din aceste regiuni, în modul cel mai neomenesc.

Iată pentru ce revoluțiile pornite de Horia, Cloșca, Crișan, Eraterina Varga „Doamna Munților”, Avram Iancu „Regele Munților” și sângeroasele evenimente dela Zlatna și Beiuș, din 1918—1919 au putut fi atât de nemiloase și au putut lăsa urme neșterse în istoria luptelor pentru muncă, cinste și legalitate în primul rând și în al doilea rând pentru realizarea visului milenar, pentru a-ne înfăptui cu un ceas mai devreme România-Mare.

Azi când specula nemaipomenită bantue aceste ținuturi, când bieții Moși au ajuns să nu aibă nici doi Lei de sare, eu ca fiu de moș, din târgușorul Zlatna, — cunoscut în istorie „baie de sânge” — deși venit pentru odihnă și recreație, am crezut de datorie să pornesc o puternică acțiune de a șterge odată pentru totdeauna caracterul artificial unguresc din târgușoarele din Munții Apuseni, de a lua industria și comerțul din mâinile străinilor de neam, de credință și de sânge românesc, pentru a-le trece în brațele vâguroase ale Moșilor, luându-mi angajamentul solemn de a nu dezarma, până când nu vom reuși să realizăm idealul nostru milenar, astfel ca Românii din Țara Moșilor să aibe de lucru și pâine și să înceteze de a mai cânta plângând:

„Munții noștri aur poartă

Noi cerșim din poartă'n poartă”

Iată în câteva cuvinte planul nostru încheie Dl Prof. Petringenaru-Moșu interesanțele și inimoasele sale declarațiuni. I. L.

Am aflat și comunicăm cu satisfacție că:

— Dl. Inginer Virgil Damian s'a logodit cu D-șoara Voichita Radu. Le urăm noroc și fericire deplină!

— La Buteni s'a serbat nunta Dlui Dr. R. P. Cioflăcă, avocat, cu D-șoara Florica Crișan. A participat tot ce Butenii a avut mai select, într'un cadru ales și plin de bună dispoziție. Mult noroc!

— Dl. Avram Haneș, fiu al Hărănganiului și fost eminent elev al liceului din Brad, și-a luat doctoratul în medicina veterinară. Il felicităm și-l rugăm să nu uite că datoria sa cea mai înaltă este să vie și să rămână în mijlocul satelor de unde a plecat și a căror ridicare economică îl reclamă.

— A apărut și s'a comunicat celor interesați decretul de expropriere a teritoriilor necesare îndiguirii Crișului la Brad.

— Spitalul din Brad se va termina până la toamnă. Unul dintre medicii acestuia va fi tânărul și distinsul fiu al Dlui prof. Mihai din Deva, Dl Dr. Mihai.

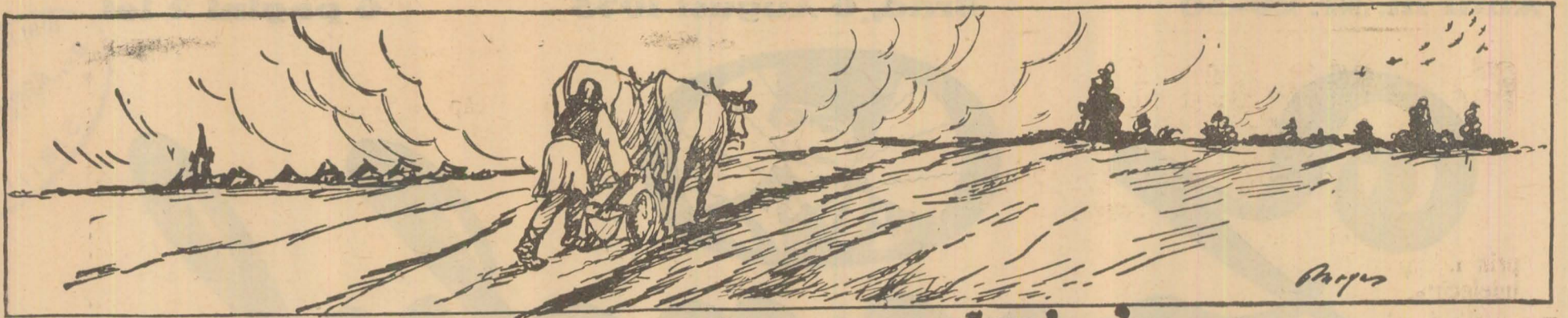
— Vânzătorii de zarzavaturi de pe piața Bradului, din cauza speculei ce-o fac privityor la prețurile mărfii lor — care-ș mai scumpă decât în București — au fost exemplar amendați de către autoritatea judecătorească locală. Pentru acest gest de protecțiune a populației, n'avem decât cuvinte de mulțumire.

— Străzile principale ale Bradului zilnic sunt stropite de câte două ori. Astfel pericolul semnalat în numărul precedent a dispărut.

— Publicul a înțeles rostul important al excursiilor și a participat în număr foarte mare la „Târgul de fete” de pe muntele Gâina. A fost o bună dispoziție generală cum rar s'a mai văzut. Nota discordantă a acestui admirabil tablou a fost doar cerșitoria, pe care localnicii acelei regiuni au practicat-o și încă într'un mod prea insistent. Credem că în viitor se vor lua cuvenitele măsuri.

— În urma ploilor căzute în săptămâna trecută, recolta de cucuruz este salvată.

— Îndiguirea Crișului se continuă cu mare iuteală, astfel că într'un timp foarte scurt ne vom putea plimba pe acest discret trotuar.

— DE-ALE PLUGĂRIEI —

R o i t u l

(Urmare)

Prinderea roilor

Am amintit în numărul trecut al Zarandului, că roii se așează de cele mai multe ori pe pomi, mai rar pe ziduri și rar de tot pe pământ. Ori unde s'ar fi așezat, trebuie să ne grăbim să-i prindem, căci altfel se duc în altă parte. Roi primari stau mai mult ca cei secundari, dar nici aceștia nu rămân mai mult de o zi pe locul unde s'au așezat.

Pentru prinderea roiului trebuie să avem o roiniță, adică o coșniță mai largă la gură și mai ușoară. Sunt fel de fel de roinițe, unele mai practice ca altele. Roinița să fie foarte curată și lipită de miros greu, căci albinele iubesc curățenia și mirosul plăcut. Dacă avem la îndemână *mătăcină* (iarba stupului) e bine să frecăm roinița pe dinlăuntru cu această buruiiană, iar dacă nu avem, atunci stropim cu puțină apă îndulcită cu miere sau cu zahăr. Stropirea roiniței cu apă îndulcită nu-i neapărat trebuincioasă.

De cele mai multe ori roiul se așează pe o ramură mai subțire a pomului; în cazul acesta prinderea lui este foarte lesnicioasă, căci nu avem decât să ținem roinița cu gura în sus sub ramură, cu o mână, iar cu cealaltă mână scuturăm craca dintr'odată. Albinele cad în roiniță. La caz că roiul s'a așezat prea sus ne folosim de o scară dublă, sau de un țâpoi cu trei coarne între care roinița se îmbucă bine. E lipsă în cazul acesta de doi oameni: unul se urcă în pom, celalalt ține roinița.

Când roiul se întinde pe trunchiul pomului, sau pe o cracă mai groasă, atunci sau așezăm roinița deasupra albinelor și le silim cu ajutorul fumului să intre în ea, sau ținem roinița dedesubt și le măturăm cu grije, cu o pană de găscă înmuiată în apă cu miere. Din aceste două mijloace ne folosim de cel care ne vine mai ușor. La fel lucrăm și când albinele s'au așezat pe un zid.

Dacă roiul s'a așezat pe pământ nu mai avem lipsă de roiniță, ci luăm o coșniță și o așezăm deasupra lui, apoi silim albinele, cu ajutorul fumului, să intre toate în ea.

Oricum am prins roiul, îndată ce albinele au intrat în roiniță, acoperim gura roiniței cu o pânză albă și curată, apoi întorcem roinița cu gura în jos și o așezăm pe pânză în apropierea locului, pe care s'a așezat roiul, la umbră. Ridicăm puțin roinița dintr'o parte, ca să poată intra în ea albinele, cari au rămas afară. Acestea vin chemate de semenele lor din lăuntru, printr'un băzâit, pe care-l fac mișcându-și aripile și pânțele. Cum învățați cred, că albinele se înțeleg cu ajutorul antenelor (cornițelor), din care ar porni un fel de raze nevăzute și neînțelese de noi.

După apusul soarelui luăm roinița și golim stupul în coșnița care îi va sluji ca locuință de aici înainte. Mulți stupari duc roiul în pivniță și-l țin până

dimineața. Nu-i rea nici aceasta practică, dar mai bine este să golim albinele din roiniță încă în seara aceleiași zile. Am cunoscut oameni, cari țin roiul câte 3—4 zile în roiniță. Aceasta este o mare greșală, căci albinele se apucă de lucru în roiniță și pierd zilele și orele în zadar.

Roiul prinși îi putem pune în coșnițe primitive (țărănești) sau în coșnițe sistematice. Nu știm de ce simt un fel de amărăciune în suflet, de câte ori aud, că la coșnițele primitive le mai zice și țărănești, fiindcă sunt folosite de țărani români. Tare aș vrea să vie odată vreme, când să putem zice, coșnițe sistematice sau țărănești, așa cum este în alte țări!

În coșnițele primitive nu avem alt lucru de făcut, decât să strămutăm albinele din roiniță în ele și să le așezăm la locul, unde vor rămâne pentru

totdeauna. În coșnițele sistematice trebuie să punem înainte câteva ramuri cu faguri artificiali (făcuți cu mașina), sau cel puțin începuturi de faguri artificiali. Numărul ramelor se socotește după mărimea roilor. De obicei 4, 5, sau 6 rame ajung. Nimic nu ne împiedică să punem toate ramele. Cel mai bun lucru ar fi dacă am umple toate ramele cu faguri până jos; nu toată lumea are însă puțința să facă acest lucru, de aceea e destul să punem o singură ramă cu faguri până jos și în celelalte să punem numai începuturi de faguri. Începutul de faguri e neapărat trebuincios, ca să arătăm albinelor, de unde și în ce chip să pornească la lucru, ca să nu se întâmple, cum am văzut de multe ori, ca albinele să clădească fagurii deacurmezișul ramelor, în care caz avem un stup primitiv într'o coșniță sistematică. Se repetă în acest caz povestea țiganilor cari și-a ridicat corturi în casele de cărămidă făcute de stăpânire.

(va urma)

Prof. Martin Ioan

Cronica medicală.

Otrăviri

Nu ne-am fi început cronica noastră cu acest subiect, oarecum funebru, dacă nu am ști că de multe ori, otrăvirile nu se fac de bună voie, ci foarte adesea dintr'o greșală, sau vreo împrejurare nenorocită.

Otrăvirea se produce în mai multe feluri: prin orice substanțe medicamentoase, luate în cantitate mare, chimice, sau mâncăruri stricate.

În cazul unei otrăviri, vom avea de procedat într'un mod foarte simplu, dar eficace. Vom scoate mai întâiu otrava din organism și apoi vom căuta să neutralizăm efectele otrăvirii. O spălătură a stomacului e cea mai indicată, pentruca otrăvitul să verse otrava. Tot pentruca să-i se elimine otrava din stomac, prin vărsături, va lua 2 grame de pulbere de ipeca, însoțite de un pahar cu apă caldă. Purgativele sunt bune, excluzând uleiul de ricin.

În cece privește combaterea efectelor otrăvirii, aceasta se poate face printr'o neutralizare (a face fără efect otrava din organism) și printr'un antidot (contraotravă). În primul caz se întrebuițează următoarele substanțe, ce se vor administra otrăvitului: 3 — 4 albușuri de ouă la un litru de apă; lapte (la otrăviri cu ciuperci); hiperpermanganat de potasiu (la otrăviri prin morfina); tanin.

Ca antidoturi, vom da câteva, privitoare la otrăvirile clasice. Deoarece organismul trebuie să fie pregătit ca să primească aceste antidoturi (contraotravă), doza lui va fi fixată de medic. *Antidotul la otrăviri cu ciuperci* este următorul: 300 gr. apă amestecată cu oțet, untdelemn, sau 20 picături acid clorhidric. Se va lua în trei rânduri, la interval de 5 minute. Se vor face injecții de eter. Purgative: 40 gr. ulei de ricin.

Antidotul otrăvirii cu acid fenic, este următorul: în 750 gr. apă, 30 gr. sulfat de sodiu. Va lua un pahar la fiecare cinci min.

Antidotul otrăvirii cu arsenic (soricoaică) este acesta: în 500 grame apă punem 15 gr. de hidrat de sesquioxid de fier. Otrăvitul va lua la 3—4 minute câte un pahar. I se poate da în locul acestui antidot, magnezie, în doze mari de 40—60 gr.

Antidotul la o otrăvire cu fosfor este acesta: în 50 gr. de apă, 0.50 gr. sulfat de cupru. Se va lua de 4 ori, în interval de 15 minute.

Antidotul la o intoxicație cu sublimat. 15 albușuri de ouă la un litru de apă; untdelemn, lapte, bicarbonat de sodiu, sau magneziu

Antidotul la o otrăvire cu morfină. este acesta: va lua intern, în 100 gr. apă distilată 0.01 hiperpermanganat de potasiu. O linguriță la 5 minute, după care va bea multă apă. Ca măsură generală nu va fi lăsat otrăvitul să adoarmă.

Dr. C. Theodoru

Adevăratul

VICHI ROMÂNESC

MATILD

Domn'torul tuturor Borvizelor

A SOSIT!

A SOSIT!

Apă minerală din
VĂLCELE

ELÖPATAKI
ISVORUL ELISABETA

Depozitar SIGISMUND KUGEL BRAD

Cimitir.

Plânge, spânzurat, un clopot
Răspândind miros de ceară.
Pe întinderea amară
Plânge spânzurat un clopot...

Crucile de lemn, stâlците,
Largul câmpului presară,
Și adânc te înșoară
Crucile de lemn, stâlците...

Adierea de tămâie
Suflă'n crengi de prun cernite;
Luna, lacomă, înghite
Adierea de tămâie

Radu N. Beligan

Festivalul

Premiului literar al Bradului

O localitate se cinstește singură prin interesul ce-l poartă manifestărilor intelectuale sau de cultură. Și dacă aceasta e un adevăr chiar pentru centrele mari, — e cu atât mai adevărat pentru micile localități.

Bradul — centru mic din punct de vedere a populației, dar mare prin realizările sale pe tărâmul național, economic și cultural, — n'a desmințit nici în trecut credința sa, în adevărul amintit mai sus. Poate chiar, — îmboldit probabil de un sentiment puternic de conservare națională — comuna noastră a arătat în trecut și mai mult interes și căldură pentru orice manifestare aleasă, pornită din dorința unei propășiri literare sau culturale românești, pe aceste plaiuri. E deajuns să amintim entuziasmul cu cari erau îmbrățșate de către societatea intelectuală a comunei noastre toate manifestările „Astrei” sau ale „Asociației române pentru teatru”, a cărui amintire e păstrată vie până astăzi încă și face parte din patrimoniul prețios al tradiției locale.

Dacă însă — în unele privințe — avem nostalgia trecutului, mai cu seamă pentru spiritul idealist care însușea acest ținut, — nu voim prin aceasta să aducem o critică timpurilor actuale. Pricepem că condițiile de viață ale generației noastre, schimbându-se, nici felul nostru de a simți și reacționa în fața unor manifestări similare celor din trecut, — nu mai poate fi acelaș. O doză de scepticism, de indiferență, la unii chiar de deprimare — și apoi un sentiment de mai multă siguranță a condițiilor noastre naționale din prezent, au pricinuit la mulți dintre noi o închircire, sau cel puțin un fel de anestezie, a pornirilor insuflate de idealism, sau de cultul... mai abstract, al frumosului. Căci, suntem convinși că nu priceperea pentru astfel de manifestări ne lipsește; d'inpotrivă.

Oricum ar sta însă lucrurile, trebuie să recunoaștem că nu pot decât regreta, acum, aceia dintre noi, pentru cari participarea la festivalul de Duminică seară au socotit-o drept o osteneală prea mare, ca să o suporte.

Cu atât mai mulțumiți vor fi — suntem siguri — acei cari au luat parte la aleasa manifestare de artă, sus amintită, printre cari chiar concetățenii noștri de altă naționalitate n'au rămas în ultimul rând pentru a aduce încurajarea materială și morală inițiativei de cultură românească, care era la baza festivalului dat.

Dacă ne-am îngăduit să insistăm ceva mai mult asupra acestor reflecții, în rândurile acestea cari voiau să fie numai o dare de seamă asupra programului acelui festival, pricina este că impresiile și gândurile noastre au fost împărțșite de cei mai mulți din participanții la serbarea de Dum., și credem că sensul reflecțiilor făcute depășește importanța unui eveniment de o singură seară.

Rostul festivalului care a avut loc în Brad, Duminică trecută, e destul de bine cunoscut pentru a nu mai fi nevoie să insistăm asupra lui. De altfel dl ing. Gh. Minovici, prin câteva cuvinte limpezi și precise, spuse la începutul seratei în numele comitetului format pentru constituirea „Premiului literar al Bradului”, ni l-a lămurit suficient și convingător.

Poetul Aron Cotrus, care a recitat cu măiestrie versuri din cele mai caracteristice creații ale sale, nu are nevoie de elogiile noastre, pentru felul său neasemuit de interpretare. Pentru poetul consacrat al Ardealului, pentru animatorul figurii legendare a eroului de la Albac, pentru unul din cei mai mari și originali poeți cari au ilustrat literile românești, aprecierile noastre ar putea însemna, mai curând, o scădere. Pentru acei cari au avut fericirea să-l asculte, amintesc numai două titluri: „Douăzeci de ani” și „Un voinic flăcău trecea...” din ciclul „In Robia lor”. Cine a auzit versurile acestea, mă va înțelege.

Despre marea artistă, care este pianista Elisabeta Cotrus, ce să spunem? Oricât de sus ne-am prețui pe noi și localitatea în care trăim, trebuie să recunoaștem că concursul generos adus cu atâta desinteresare cauzei noastre, de o artistă de valoarea d-sale, nu poate fi în deajuns de prețuit și va rămâne totdeauna o mare cinste, ca și o mare delectare de artă pentru publicul din Brad. Nu ne e dat nouă, modești cronicari, să facem elogiul artei d-sale. Succesele puternice raportate de d-sa în ultimii ani, în cele mai multe din metropolele culturii mondiale, aprecierile entusiaste ale criticii muzicale, apărute în cotidienele din centrele de artă cari au auzit interpretarea superioară și puternic originală a mării noastre pianiste, ne scutesc a mai adăoga ceva. Paris și Cairo, New-York și Milano, București și Veneția, Varșovia și Cleveland (U. S. A.) au consacrat pe rând talentul unic al neasemuitei artiste, care a reprezentat cu deosebită strălucire numele națiunii noastre în numeroase țări, din trei continente.

Bucățile interpretate de d-sa la festivalul de la Brad aparțin celei mai dificile muzici clasice. Numai adevărații cunoscători — și de sigur Bradul, cu toată modestia lui, numără destui — au putut aprecia în deajuns tehnica prodigioasă și toate finețele de interpretare ale mării pianiste. De altfel e în de obște cunoscut că *Parafraza de concert* a lui Schulz-Evler: „Auf den schönen, blauen Donau”, cât și „Balada” h-moll de Liszt, executate de dna Elisabeta Cotrus la festivalul de Duminică, sunt bucăți rezervate numai interpreților de primul rang, iar „Scherzo” de Chopin, deși mai cunoscut, rare ori se poate auzi într-o interpretare atât de nuanțată, vioaie și plină de grație subtilă și în acelaș timp delicioasă, ca la concertul de Duminică.

Un gest de o delicateță și atenție mișcătoare din partea renumitei artiste a fost *audția suplimentară* pe care — la rugămintea câtorva iubitori de muzică înaltă — d-sa a acceptat cu multă bunăvoință să o deie, cu acelaș program ca la festival, adăugând încă unul din giuvaerele muzicii clasice: celebra *sonată* cu „fuga” (op. 110) de Beethoven, — una din cele mai grele și puternice sonate ale genialului compozitor.

Concertul d-nei Elisabeta Cotrus va rămâne, de sigur, cel mai de seamă eveniment artistic, în localitatea noastră, pentru mulți ani de acum înainte, și va lăsa tuturor cari l-au ascultat o amintire neștearsă.

O contribuție prețioasă la întregirea programului a dat orchestra batlionului 11 V. de M. din localitate,

care — sub conducerea pricepută a dlui căp. Muștescu — deși în formație redusă, s'a distins prin preciziunea execuției bucăților alese.

G. M.

Adevăruri crude

Vajnicul ziar naționalist „Universul”, apărătorul și îndrumătorul de totdeauna al drepturilor legitime și al mândriei Românilor, prin pana distinsului și curajosului său director, Dl Stelian Popescu, fost ministru al Justiției, publică un articol de fond „In vremea lichelismului și a ipocrizei” — ceea ce în limbajul popular înseamnă „In vremea lingsurii și a fărniciiei” — în care arată aceste boli sufletești, de care suntem năpădiți, în toată goliciunea lor putredă.

Cețiți și răscetiți rândurile de mai jos cari fac parte din articolul mai sus citat, și veți rămânea uimiți de relele de cari suferim, fără ca cineva să încerce vindecarea sau distrugerea lor:

„Spuneam altădată că a dispărut frâna morală care stăpânea și pe conducători și pe conduși, și că în această lipsă de frână morală trebuie căutată cauza tristului spectacol pe care-l prezintă viața noastră publică de azi.

Dar afară de frâna morală, a mai dispărut ceva care forma bariera a-tot-puterniciei bunului plac, de ori cât de sus pornea, și care păstra pentru neamul românesc și pentru țara meritul întreg al propășirii și al câștigurilor morale în toate domeniile: a dispărut mândria și independența bărbaților noștri politici și s'a întronat lichelismul și ipocrizia.

Au fost în trecutul nostru nenumărate cazuri când s'a simțit nevoie de această mândrie să se manifeste, și ea și-a făcut datoria cu deplin succes. Fără a cerceta trecutul prea îndepărtat și numai în cadrul istoric al României constituționale, întemeiată la 1866, se găsesc exemple de demnitate, de mândrie, care au dat Cezarului ce e al Cezarului, dar au știut să păstreze intact domeniul drepturilor suverane ale poporului și neatinse prestigiul, libertatea și răspunderea conducerii politice în patrimoniul acelora cărora li se cuvenea prin drept constituțional.

Azi viața politică a fost sintetizată în formula: o turmă și un păstor. Turmă docilă, turmă lingsuitoare, turmă fără caracter, fără capacitate, fără demnitate și fără cinste — și un păstor care a judecat-o ca atare, și îi denunță păcatele, *arbi et arbi*.

Și de nicăeri, din nici-un colț al țării, nu s'a ridicat vreun glas de protestare. Cu spinarea încovoată, cu privirea la pământ, turma s'a închinat, a binecuvântat cerul ca să nu i se întâmple ceva mai rău decât atât și a confirmat judecata severă care i s'a făcut.

Nu era mai rău pe vremea robiei turcești, când puterea se cumpăra cu bani storși din sudoarea poporului, iar cumpărătorii primeau cu fața senină picioarele în spate, ale a-tot-puternicului vânzător.

Și când așa sunt oamenii politici și când nici reacțiunea din masele profunde ale poporului nu se vede, cum să nu fim pătrunși de îndoială, cum să nu ne temem de ziua de mâine, când nici păstorul nu dă semnul nici unei reacțiuni?

Se bucură unii — democrați ipocriți și profitori ai democrației — că li s'au dat asigurări că nu se institue în formă legală, dictatura!

Ipocriții! Ei știu bine că nu forma legală a dictaturii, cu răspundere oricât de rea ar fi, e cea periculoasă, ci forma nemărturisită, aceea care trăește grație inteligenței unuia și a lingsurii și lichelismului celorlalți.

Dictatura pe față? Dar ea are și merite — cum e în Italia, Turcia, și riscuri — cum e în Rusia, pentru acel ce-o practică. Această dictatură fățișă asigură totuși popoarelor, în cadrul unor norme impuse, dar definite, o libertate de acțiune, o posibilitate de propășire și ordine morală.

La adăpostul dictaturii deghizate însă, răii stau la pândă și ascunși sub mantia dictatorului se îmbată cât pot cu sângele poporului.

Dar va venii oare și ziua mântuirii?

Cu toată desnădejdea noastră, prea adânci sunt rădăcinile acestui neam, ca el, stejarul falnic de eri, să fie doborât și să nu vedem reacțiunea care să măture lichelismul, dar mai ales ipocrizia, care stăpânește viața publică a acestui neam în ziua de azi”.

Frumuseți cari dispar

Cu sufletul strâns și cu ochii aproape în lacrimi privesc către locurile a căror pitoresc dispare din zi în zi, pentru a face loc utilului și practicului.

Înmărmurit de tristețe stau și contemplez malurile Crișului, cărora li se răpește tot ce aveau mai fermecător: Căpăcii bătrâni decând părinții și bunicii noștri, la umbra cărora ne-am jucat, am învățat și ne-am așezat hainele spre a face baie, pe când eram studenți la gimnaziu.

Câte amintiri vesele — și triste poate — de-ale noastre nu sunt legate de cutare sau cutare copac de pe malul Crișului sau din alei.

Dacă aș fi avut un aparat fotografic n'aș fi lăsat nici un colțisor, din aceste locuri cari dispar, neimortalizat.

Amintiți-vă splendidul tablou ce vi se înfățișa ochilor — mângându-i pentru urâtenia ce fuseseră obligați s'o rejnă prin oraș — privind pe Criș în sus, de pe Pod.

Câți prieteni, în fața aceluiași desfătător tablou, nu vor fi avut ocaziunea să facă să renască sau să cimenteze dragostea lor.

Azi, abla au mai rămas câteva fășii din pânza acestui splendid tablou.

Iar dacă îți vei întoarce privirea pe Criș în jos, de pe acelaș pod, cu și mai multă durere vei observa cum țărumul drept, cu vegetația sa bogată, cu falnicii plopi și brazi, dispare, lăsând clădirile într'un cadru sărac și gol.

Durerea se transformă în silă, când întorcând capul puțin spre stânga, observi, în schimb, că infectele șandramale dăinuiesc impudice și desgolite mai departe în acelaș loc.

Și când te gândești că nu numai gustul estetic dicta menținerea malului drept intact și distrugerea celui stâng, ci și simțul de dreptate.

Căci mă întreb eu, sunt oare mai vechi șandramalele infecte decât falnicii plopi, brazi

și sălcii? Cine deci a schimbat alvia râului?

***

Crișul își avea (și va avea încă) nebuliile și furiile lui, când într'adevăr nu-l pot iubi. Dar dacă înșiși oamenii, — cari pretind că au rațiune, educație, etc., — își ies uneori din firea obicinuită, de ce nu i-ar fi fost permis și năvalnicului său să-și verse necazul uneori, (adevărat, nu asupra celor virovași).

Cu toate acestea l-am iubit, în timpurile sale liniștite, căci a fost al nostru și eram ai lui. — Acum, prins în chingi, cred că nu-l vom iubi, cum nici el nu ne va mai iubi: Părintele își ceartă, își bate chiar copilul, dar îl iubește; pe acelaș copil, un strein, nu-l ceartă, dar nici nu-l iubește, căci îi este indiferent.

Sortit îi este însă omului să se obișnuască și să se mângăie cu toate — bune, rele. —

Măine, abia ne vom mai aminti de cele de azi și vom povesti tinerilor că... Odinioară, înainte de anul 1935, în locul acestor ziduri — metereze — groase erau copaci măreți, la a căror umbră învățam și la a căror rădăcină ne scăldam.

Azi, când trebuie — fiindcă este necesar și util — să ne despărțim de aceste privilegii dragi, sufletul meu — poate prea atașat naturii, pe care o iubesc fiindcă este de mii de ori mai sinceră decât omul — m'a îndemnat să scriu aceste melancolice reflecții.

Vocea mea singuratică, tardivă și poate prea subiectivă, desigur că va fi acoperită, înăbașită chiar, de formidabilul și justificatul strigăt al mulțimii care cere și vrea apărarea bunurilor sale.

Sufletește, eu, însă, sunt deplin mulțumit că mi-am făcut datoria.

A. E.

să o va primi Polonia și pentru amicitia ce caută s'o lege cu dușmanii noștri din Ungaria și Bulgaria.

— Egiptul a fost bătut de-o năpraznică furtună, care a făcut stricăciuni mari clădirilor.

— Milioane grele s'au cheltuit cu plimbările delegațiilor noastre prin streinătate la diverse conferințe, fără vreun rezultat pozitiv. De aceea guvernul a interzis orice plecare de comisiuni sau delegații în streinătate. Cel puțin așa se spune într'o decizie ministerială. Că aceasta se va aplica sau nu, D-zeu știe.

— Ministerul finanțelor a hotărât mutarea funcționarilor minoritari dela frontiere și înlocuirea lor cu Români. Lăudabilă măsură în special la vămi, unde strelnii cari intrau în țară rămăneau surprinși că dâșii vorbesc mai bine românește decât funcționarii români cari li perchiziționau.

— Ziarul „Universul“ duce o vie campanie, pentru descoperirea unei noi afaceri frauduloase: Concesionarea perimetrelor petrolifere. — Chest'a Skoda și cea a devizelor nu s'au închis încă și alta-i ia locul.

— Inalta Curte de Casație a admis recursul generalului Dumitrescu, judecat pentru neregulile dela jandarmerie.

— În „Universul“ din 6 August a. c. sunt publicate condițiunile de admitere în Institutul Superior de Educație fizică din București.

— La Arad face mare vâlvă faptul că Episcopia ort. rom. a hotărât cumpărarea hotelului „Crucea albă“ din Arad. Oare pentru ce atâta vorbărie în jurul unui fapt divers?!

Căutăm

pentru cumpărare o

mașină de scris

„Portable“. Ofertele la

librăria „ZARAND“ Brad.

— Un grup de călușeri români a luat parte la concursul de dansuri organizat la Londra. Grupul compatrioților noștri a fost bine primit și mult apreciat. Revistele engleze se ocupă pe larg de dansurile românești, publicând câteva fotografii alese.

— S'au împlinit 18 ani dela victoriile noastre bătălii date la Mărășești.

— „Universul“ din 6 August a. c. a publicat numerile obligațiunilor, împrumutului de înzestrare a țării 4½% din 1934, leșite la sorți, câștigătoare a premiilor, la tragerea 3-a.

— O echipă de studenți hunedoreni, dela Universitatea din Cluj, legionari harnici și dornici de-a contribui și dâșii la ridicarea morală și materială a satelor noastre, au început în comuna Tămășești, lângă Zam, să fabrice, cu brațele, cărămizi spre a construi o biserică. Acelaș lucru îl îndeplinesc și-n alte localități din țară, mii de studenți legionari.

Ne bucurăm mult că putem da această informație, din care se constată că sunt studenți hunedoreni cari fac cinste județului nu ca cel cu tangourile și carioca.

— În Brad și Crișcior — sub comanda dlor avocat Remus Gabăr și Coriolan Gomboș — s'a început organizarea străjerilor. Proxima ședință — la Brad — se va ține Duminică 11 August a. c. orele 8 dim., iar la Crișcior în aceeași zi la ora 3 p. m. Toți copiii dela 7 ani împliniți până la al 18-lea an, sunt obligați să se prezinte la aceste cursuri, alfel vor suferi pedepsele prevăzute de legea O.E.T.R.

Rezultate sportive

Mica (Brad) — Iancu Corvin (Hunedoara) la Hunedoara 5:1

Mica (Brad) — Iancu Corvin (Hunedoara) la Gurabarza 4:1.

Pentru Cupa „Valea Crișului“.

Juventus (Brad) — Ponorul (Văța de jos) la Brad 3:3. Arbitrat d. Moga, Belu.

Halmagiu — Șebiş 1:1 Arb. E. G'dali.

— Duminică 11 l. c. tot pentru cupă se va disputa un match de foot-ball între echipele Juventus și Halmagiu, în Brad.

— La Brad se dispută un concurs de tenis. Participă numai jucători din Brad. Rezultatele le vom anunța numai în numărul viitor, întrucât jocul este în curs încă.

Adunarea partidului liberal la Deva

Duminică 4 August a. c. s'a ținut în capitala județului Hunedoara adunarea partidului liberal din acest județ, prezidată de Dl. subsecretar de stat Mitiță Constantinescu, omul care nu cruță nici un fel de oboseală pentru a face ca acest județ, care i-a devenit drag, să prospereze și să progreseze.

Toți fiii județului nostru înregimentați sub drapelul acestui partid, în frunte cu parlamentarii locali, au fost de față la această impunătoare adunare.

Regiunea noastră încă a fost reprezentată de Dl. Dr. C. Tisu, deputatul nostru, cu ceata sa de Petreni și Blăjănari, în special. Din cauza greutății transportului, numărul participanților din ținutul nostru a trebuit să fie mult limitat.

Au vorbit toți fruntașii partidului din județ, făcând un rezumat al realizărilor întreprinse în prezenta guvernare: Drumuri, școli, biserici, spitale, poduri și clădiri publice, etc.

O muncă într'adevăr rodnică, care le face cinste. Dacă ar dispare starea de asediu și cenzura am putea spune că guvernarea partidului liberal de azi este o guvernare normală.

Cei prezenți au putut auzi vocea caldă și cumpătată a harnicului președinte D. Mitiță Constantinescu, care a expus câteva puncte, din programul partidului, ce urmează să fie

realizate. Cu aceeași dragoste frățească de totdeauna a vorbit mulțimei, care, pentru interesul arătat acestui județ, pe drept cuvânt i-a răsplătit cu aplauze de mulțumire.

Laudă aducem și Dlui Prefect Miocu pentru părinteasca grije ce-o poartă fiilor județului ce-l administrează. M. B.

Interesul D-voastră!

Dacă doriți să aveți imprimare

moderne și eftine

adresați-vă la

Tipografia

„Zarand“

Brad

Uitați-vă interesul D-voastră
Cereți ofertele dela firma noastră!

Știri:

— Anglia privește cu prietenie Abisinia, ceea ce dă de gândit Italiei cum și tuturor celorlalte țări. Căci închipuiți-vă războiul între Italia și Abisinia încins. Imediat Anglia va lua partea Abisinie, altele vor ajuta Italia și focul va cuprinde iarăși lumea întreagă. Exact cum a fost în 1914, când Rusia a ajutat pe Sârbi. Dacă urmele fostului războiu mondial: sărăcia n'ar fi încă mai tari, războiul ar fi deslănțuit.

— Deocamdată efectele războiului: moartea, sunt înlocuite prin înecurile din China, provocate de revărsarea râurilor și lacurilor. Mii de case sunt distruse, iar locuitorii lor înecați.

— Intre orașul liber Dantzig și Polonia s'au ivit mari neînțelegeri. Sunt temeri că Dantzigul se va realipi Germaniei. Iată recompensa pe care Polonia o primește din partea Germaniei, pentru „curtea“ ce i-a făcut-o de curând, în dauna noastră.

— Credem că aceeași recompen-

De ce a venit

o echipă regală la Tebea?

E o întrebare legitimă, pe care și-au pus-o mulți și îndeosebi cunosătorii satelor din Munții Apuseni. Tebea prezintă o viață socială ridicată, se zice și ca atare era mult mai necesar, să se fi trimis echipa într'un sat mai oropsit.

Obiecțiunea, întemeiată din acest punct de vedere, nu rezistă nici uneia din celelalte considerațiuni, pentru care, Tebea a fost ales ca sat de muncă pentru o echipă regală. Și aci vom înșira câteva din aceste considerațiuni.

Tebea e un sat istoric, spre care se îndreaptă ochii tuturor aceloră, cari trecând prin Munții Apuseni, cu afaceri, sau ca simpli vilegiaturisti, vor să vadă locurile pe care s'au petrecut fapte mari. Dece atunci să nu vină o echipă Regală care aplicând metodele ei de lucru, cu elanul ei tineresc, să promoveze cu un dram viața socială actuală de aci? E un prinos de recunoștință, la mormântul Craiului munților.

Tebea e un sat fruntaș. Se poate. Dar Tebea trebuie să devină un sat model. Un sat dela care trebuie să la pildă celelalte sate. Și dacă Tebea e un sat fruntaș, datorită vrednicilor ei conducători, a oamenilor harnici și a așezării fericite a satului, e un motiv mai mult, că într'un astfel de sat și cu astfel de oameni se poate lucra mai bine și mai mult. Pentru că, să înțelegem bine rostul echipelor. Ele n'au fost trimise din simplă filantropie, spre a se alege satele cele mai oropsite. Dacă am avea atâția bani câți ne trebuie, am culturaliza pe cel mai oropsit sat. Am face palate de marmură și dispenser la fiecare casă.

Echipele Regale au fost trimise pentru altceva. Au fost trimise pentru cunoaștere și spre a face o muncă exemplificativă, vrednică de urmat. Nu tuturor satelor din țară li-se vor putea trimite echipe regale. Nu tuturor oropsiților li-se poate veni în ajutor. Ceeace se caută a se face, nu e numai ce se așteaptă: vindecare, vindecare și iar vindecare. Dacă toți bolnavii din țară s'ar vindeca, alții s'ar îmbolnăvi și tot am avea bolnavi.

Un geam deschis atunci când trebuie pentru aerisire, un puț murdar curățat sau deadreptul înfundat valorează cel puțin cât toate consultațiile la un loc. Înălțurii posibilitatea de îmbolnăvire și scapi de lupta cu boala.

Dar Tebea, oricât ar fi un sat mai bun decât altele, el nu este totuși un sat deplin evoluat. Înainte i-se deschid posibilități noi, cari trebuiesc promovate. De felul cum problemele satului sunt puse și urmărite, se pot convinge ceice au curiozitatea să se intereseze la fața locului.

S. Berbeniță

Imprumutul de inzestrare

Importanța imprumutului de inzestrare nu mai este astăzi contestată de nimeni. Campaniile tendențioase și răuvoitoare au încetat în momentul în care populația țării a putut aprecia cum se cuvine avantajile, cari sunt puse la dispoziția celor care depun sume. Ceva mai mult. Evenimentele politice, de ordin intern și mai ales extern, certifică grăja guvernanților țării, de a înzestra armata, școala, satul și orașul românesc, cu ultimele expresii igienice și tehnice. Războiul bate la ușă și țara noastră nu trebuie să cadă pradă sigură evenimentelor care vor surveni. Școala trece prin mari greutăți, iar satul și orașul românesc se sbate în mizerie, lipsit de capitalurile necesare unei opere edificare perfecte, fără de care bunele intenții ale guvernului ar rămâne infructuoase. Se pare că poporul român este deplin conștient de aceste lucruri și trecând peste micile sale greutăți își dă obolul său modest, pentru a scoate țara din marile greutăți în care se sbate.

Nu ne îndoim că cinstea și ordinea în care se fac operațiunile imprumutului vor satisface pe toți.

(S. P.)

Cronica externă.

Scadența războiului

Se pare că scadența războiului se îndepărtează. Nu datorită conferințelor de pace, care ar fi ajuns la rezultate pozitive, ci datorită complicațiilor intervenite în politica internațională. Interesele contradictorii, care se anulează reciproc, paralizază orice acțiune precisă, contribuind la haosul în care se sbate politica internațională. Conflictele internaționale, concentrate la început în jurul diferendului italo-abisinian, au început să se transpuie pe planuri diferite, complectând conglomeratul de state direct interesate. În primul rând, cu toate că ministrul de externe al Angliei este dispus să facă concesii, nu se poate concepe ca în momentul de față, să se ajungă la un compromis. Mussolini nu este dispus să facă acest compromis, înțelegând să treacă chiar peste Liga Națiunilor. Este lucru cert că dacă evenimente noi nu ar fi intervenit în Europa, Ducele ar fi început ostilitățile, ceace nu înseamnă că transporturile de trupe au încetat. Ele au fost chiar intensificate în ultima vreme. În Europa situația se complică din nou. Restaurarea Habsburgilor, scontată ca un eveniment apropiat, este respinsă cu indignare de către Mica Înțelegere.

Este însă un lucru notoriu, că în cazul când nu se restaurează Habsburgii, Germania va intensifica acțiunea pentru Anschluss. Dacă s'ar încheia însă Anschlussul, s'ar începe în mod automat războiul franco-italo-german, care s'ar transforma fără îndoială într'o conflagrație mondială. Statele încearcă să pornească în război numai cu șanse evidente de a fi învingătoare. Situația este în momentul de față prea complicată, pentru a se putea trage asemenea concluzii. În Asia expansiunea japoneză continuă. Aproape toată Ch'na de nord este ocupată. Nici puterile europene și nici Liga Națiunilor nu iau atitudine, pentru a stăvili expansiunea niponă, care nu găsește altă opoziție decât aceia a populației chineze și a armatelor roșii. Japonia anunță de altfel, că nu va interveni și în conflictul italo-abisinian, complicând și mai mult lucrurile. Sovietele așteaptă desfășurarea evenimentelor, care la un moment dat, s'ar concretiza împotriva lor.

Războiul continuă să amenințe lumea, scadența se pare însă îndepărtată de aceste complicațiuni. El va izbucni atunci, când statele și puterile își vor preciza atitudinea în conformitate cu interesele lor imediate. (S. P.)

Ruga la Marga

Fruntașa comună Marga din județul Severin a avut ruga obișnuită în ziua de Sf. Ilie. Mulțime de oameni a sosit în localitate pentru a asista la acest prilej de sărbătoare căruiua îi mersese vestea, datorită ospitalității localnicilor cât și farmecelor portului și dansului național.

Credem că toți cei prezenți au plecat mulțumiți de cele văzute și trăite aci printre mândrii bănățeni. Am admirat ospitalitatea și robustimea bănățeanului simplu, dar pătruns de cele mai fine sensibilități, — grația negruțelor cărora le-a mers vestea, sufletul cald și inima deschisă a intelectualului bănățean. Ce bucurie sufletească ar fi fost pentru noi dacă am fi constatat, că măcar o parte dintre doamnele și domnișoarele din loc și participante ar fi purtat frumoasele costume românești!.

Credem că pe viitor Lugojencele lui Brediceanu și Măarganele din pătura cultă se vor ataca acestei dorinți unanime. Laudă destoinicului primar D-nul Jompan și tuturor celor ce și-au dat obolul la reușita acestei serbări. Străinii au plecat cu cele mai frumoase impresii și amintiri plăcute li vor ține apropiati de Marga și sătenii ei.

Augustin Ilișin

Cronica internă.

Spre clarificări în partidul liberal

Frământările din partidul liberal, care amenință să trântescă guvernul, nu au luat încă sfârșit. Dacă până în momentul de față lucrurile erau lăsate la voia întâmplării, situația a determinat o clarificare, care era neapărat necesară. Șeful partidului liberal, d. Dinu Brătianu, a somat președintele guvernului să accepte dizolvarea bisericuțelor și organizațiilor diferite din partidul liberal. D. Tătărescu a acceptat cu strângere de inimă dizolvarea grupărilor H, în care își avea majoritatea partizanilor, riscând astfel la diminuarea popularității și autorității sale. De altfel nu numai partidul liberal simțea influența nefastă a acestor grupări, ci întreaga țară.

Se pornește la o clarificare în partidul liberal. D. Dinu Brătianu se declară pretut undeni democrat, convins. Poate că atitudinea aceasta e luată numai ca să puie „beț'n roate” dlui Tătărescu, totuși aceasta este turnura pe care d. D. Brătianu vrea s'o dea ultimelor măsuri.

S. P.

Scrisoare deschisă intelectualilor din jur

De câteva săptămâni, echipa noastră se găsește în comuna Tebea, cu rosturi pe care desigur le cunoașteți. Dorința noastră este de a lua contact cu intelectualii și satele învecinate, pentruca, de comun acord, să facem a radia și în jur cât de puțin din munca noastră, și cât mai mult din dragostea de Țară și țărani, a Celui ce ne-a trimis pe noi.

În speranța că ne veți vizita cât de curând, spre a vedea lucrările și programul echipei și spre a se stabili eventualitatea unui program și pentru satul Dv. Vă așteptăm și Vă rugăm să primiți toată afecțiunea noastră, pentru grija ce o purtați satelor Dv.

S. Berbeniță
Inspectorul echipei regale

Știri de tot felul

— În ziua de 4 August s'au împlinit 16 ani decând armata română a ocupat Buda-Pesta. Nu uitați această zi însemnată.

— Un avion German trecând peste teritoriul țării noastre fără să aibe permisiunea legală a fost sechestrat. După îndeplinirea unor formalități, a fost pus în libertate.

— S'au împlinit 100 de ani dela nașterea lui Gheorghe Pop de Băsești, marele român care a suferit temniță pentru că a subscris „memorandul — jalba — Românilor” dela 1894, pe care însă D-zeu l-a învrednicit să prezideze marea Adunare dela Alba-Iulia din 1918.

— Guvernul a dat dispozițiuni severe ca toate petițiunile primite la ministere să fie rezolvate cât mai repede, iar despre rezultat să fie încunoștințat petentul.

— I. P. S. Timotei Pitagoras Temelis a fost ales ca patriarh ortodox creștin al Ierusalimului.

— Gr. Dumitrescu, guvernatorul Băncii Naționale a României a demisionat din postul său.

— În Abisinia (Africa) liniștea nu s'a restabilit. Aceasta fiindcă nici una dintre țările ce se ceartă (Italia și Abisinia) nu cedează dela punctul său de vedere.

— S'a descoperit în București, o mare afacere cu devize (hârtii de valoare în comerț). Niște belgieni ca să poată scoate din țară astfel de hârtii, fără ca să mai plătească taxele legale, au plătit cătorva români 25 milioane lei, ca să le procura hârtiile de liberă trecere spre străinătate. La urmă s'a constatat că permisiunile date erau false, astfel că belgienii au reclamat Parchetului. Cercetându-se, au fost arestați aproape toți cei amestecați în această hojje.

— Dl. I. Manolescu-Strunga, ministrul industriei și comerțului a demisionat. Deocamdată ministerul este condus de dl. dr. Costinescu.

— S'a împlinit un an dela moartea generalului Hindenburg.

